

sens Indstilling ligger lige ved Siden af Justitsministerens Opfattelse, der er kun en Nuanceforskil mellem den og den højtærede Ministers Afgørelse.

Jeg er hermed færdig med andet Afsnit af mit Foredrag og kommer til det, som omhandler Klagerne over afgaaede Stadslæge Hoff's Embedsførelse. Jeg maa sige, at det staar saaledes for mig, at Hensigten med Lov af 30. April 1909 om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse for en væsentlig Del var den at søge at sikre Befolkningen mod uduelige og ødelagte Læger, og man maa ogsaa efter mit Skøn sige, at Styrelsen er optraadt energisk i den Henseende. Loven er, som sagt, først fra Foraaret 1909, og man maatte dog have nogen Tid til at etablere en hel ny Centralstyrelse for Sundhedsvæsenet her i Landet, inden man kunde begynde at gribe ind paa dette Omraade, og man skulde vel ogsaa have nogle Klager til Udgangspunkt, i hvert Fald til en Begyndelse. Saa kom der ogsaa i December 1910 en Klage fra Hr. Sidenius, Nysted, over Læge Johansen, Nysted, som beskyldes vistnok baade for eget Misbrug af Morfin og for at have ladet Patienter faa Morfin, i hvert Fald det sidste. Denne Sag har Sundhedsstyrelsen taget op med megen Energi — den skyldes altsaa ikke Redaktør Reventlow, men Hr. Sidenius —, skønt der havde været Lejlighed for Sundhedsstyrelsen til at lade den Sag falde, for Retslægeraadet indstillede næsten, at der ikke var noget at gøre ved Sagen. Ikke desto mindre fremmede de Sagen, og den gaar nu sin Gang for Retten. Hvad Udfald den vil faa, beror paa Domstolene, men jeg gør dog opmærksom paa, at der fra Sundhedsstyrelsens Side er Grund til at være noget forsigtig i sin Fremgangsmaade; indtil den har faaet Rettens Afgørelse i det første Tilfælde. Jeg fremhæver dette, fordi saa mange, fuldkommen fejlagtigt, sige: Hvorfor har Sundhedsstyrelsen ikke grebet ind overfor de Læger, som nu af Hospitalstidendes Redaktion ere beskyldte for at være Morfinister? Mod dem kunde den være gaaet frem længe før. Der var 3 Grunde, hvorfor Sundhedsstyrelsen ikke kunde gøre det. For det første den, at der ikke tidligere forelaa nogen Klage, for det andet den, at Sundhedsstyrelsen dog maatte se sig vel for, hvordan Retsafgørelsen blev i det første Tilfælde, inden den gav sig til at skride ind, naar der ikke en Gang forelaa Klager, og for det tredje den, at da Sundhedsstyrelsen spurgte Stadslæge Hoff, om der var nogle morfinistiske Læger i København, dækkede denne med sin overordnede Autoritet disse morfinistiske Læger og afgav en Erklæring

om, at der ingen morfinistiske Embedslæger findes i København. Hvordan skulde Sundhedsstyrelsen saa hugge igennem ham og naa ned til disse morfinistiske Læger? Det er Hovedfejlen hos Dr. Hoff, at han har dækket disse Læger, hvis der kan bevises noget overfor dem, hvilket endnu ikke er undersøgt, idet den højtærede Justitsminister ikke har villet medvirke til en Undersøgelse.

Jeg hævder altsaa, at det er Hensigten med Loven af 30. April 1909 at beskytte Befolkningen mod Læger, der enten ere forfaldne til Morfin eller til Alkohol, og naar der rejses alvorlige Klager mod Læger for at være Morfinister eller Alkoholister, skal alt sættes ind paa at undersøge dette, saa at Sandheden kan komme frem, og de Læger, der ere anklagede, kunne faa Oprensning, hvis de ere anklagede med Urette, og Befolkningen blive fri for saadanne forfaldne Læger, hvis de ere anklagede med Rette.

Den Anklage, som den 4. December 1911 blev fremsat af Hospitalstidendes Redaktion, er en meget alvorlig Klage, det er en Klage, som beskylder den afgaaede Stadslæge Hoff for i 3 Tilfælde enten at have ansat eller holdt sin Haand over morfinistiske Læger. I det ene Tilfælde siges det at være en veluddannet Læge, som for øvrigt ikke er ansat af Hoff, men som han har holdt sin Haand over. I Klagen siges det — det fremhæver jeg —, at for saa vidt man overhovedet finder det tilfældigt, at Morfinister indehave ansvarfulde Lægestillinger, havde man ikke noget at klage over denne Mand, men det maa hævdes, at her rejses rent og klart det Spørgsmaal fra Lægernes Side: Er det tilfældigt, at morfinistiske Læger ansættes i ansvarfulde Lægeembeder? Man maa nemlig ikke glemme, hvad Morfinisme er, og at den er langt værre end Alkoholisme. Morfinist er desuden ikke alene den Person, som i Øjeblikket er hengiven til Brugen af Morfin, men det kan ogsaa den være, som tidligere i høj Grad har misbrugt Morfin, idet han er meget udsat for, hvis han møder Modgang, eller hvis der kommer til at paa-hvile ham anstrengende Arbejde, da det falde tilbage. Om en Mand er Morfinist eller ikke er det, er derfor et Spørgsmaal, som kun kan afgøres ad rent lægevidenskabelig Vej og aldeles ikke kan afgøres af Lægmand, f. Eks. aldeles ikke af Københavns Magistrat.

Man har talt meget om Lægernes Kollegialitet, som skulde være overdreven. Det kan være, der er noget om det, men her foreligger fra saa ansatte Læger som Rovsing,